

δότοι γένονται. **4** δὲ ὀποκρίθεις εἶπεν· γέγραπται· οὐκ **Dt 8,3; Sap 16,26**

ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ἡῆσται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥῖματι

□ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος¹ θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἀγίαν **Dn 27,53 Is 48,2; 52,1**

πόλιν καὶ τεστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πετρύγιον τοῦ ιεροῦ

6 καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ οὐδὲ εἰ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν τὸ κά-

το. γέγραπται γάρ ὅτι

τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ

καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρροῦσιν σε,

μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθου τὸν πόδα σου.

7 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· ὅτικ ἐκπειράσεις²

κύριον τὸν θεόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὅρος ὑψη-

λὸν λίαν καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ

κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν **9** καὶ γέπεν αὐτῷ· ταῦτα σοι

πάντα δῶσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. **10** τότε λέγει

αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε³, σατανᾶ· γέγραπται γάρ· κύριον

τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ίσοù ὄγγελοι

προσῆλθον καὶ δικόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ τὸν Ἰωάννην παρεδόθη ἀνεκάρησεν

εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **13** καὶ καταλιπὼν τὴν Ἕναζαρὲ⁴ ἐλ-

θῶν κατώκησεν εἰς τὸ Καφαρναοῦμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν

ὅριοις Ζαβούλων καὶ Νεφθαλίμ· **14** ἵνα πληρωθῇ τὸ ἥπ-

θὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος·

15 νὴ Ζαβούλων καὶ γῆ Νεφθαλίμ,

οὖδὲν θαλάσσης; πέραν τοῦ Ἰορδάνου,

16 ὁ λαὸς ὁ καθίμενος ἐν σκότει

φῦσις εἰδεν μέγα,

4 ἐν C D f¹³ al; (Cl) Or GrNv Chr | □ D a b g¹; (Cl) Tit | • 5 Ἰησοῦν L W Θ 0233

f¹³ M | txt R B C D Z f¹³ pc | • 6 T_P | εντεθεν C* Θ pc sys. hnt bo | • 7 τον πει- D

D L Z M b h sysc-hn* sa ms boms*; Ju | retro it | txt R B C*vid K PW Δ 0233 f¹³.13

700, 892*via alf k vgsy p sa ms mae bo; Or (Θ lac.) • 12 T^o Ἰησοῦς C² L W Θ 0233 f¹³.13

Mit vgsy sysc-p.h bopt | txt R B C*vid D Z 33, 700, 1010, 1241 pc fl¹k vgsy sa mae bopt

• 13 Γ-pe^t B² L¹ G 565, 700, 892, 1010, 1241, 1424 pm aur; Epiph | -peθ R² D K W Θ 0233

f¹³.28 pm lat sa bo; Orpt Eus -peθ C P Δ pc | txt R¹B²Z 33k mae; Orpt | F-περνα-

ou CL W^c (Θ) f¹³ M; Eus | txt R B DW*Z 0233, 33 pc lat co | • 15 [; - et; :1. vi.]

• 16 Γ t σκοτia R¹ B D W; Orpt | txt R² CL Θ f¹³.13 M

γείνωσιν ἄρτον

Ο δὲ ἀποκρίθεις εἶπεν, Εἶναι γε-

γραμμένον, “3 Μὲ ἄρτον μόνον

δὲν θέλει γῆστε ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ

μὲ πάντα λογον ἐξερχόμενον διὰ

στόματος Θεοῦ.”

5 Τότε παραλαμβάνει σὺντὸν ὁ

διάβολος⁴ εἰς τὴν ὁγίαν πόλιν, καὶ

στήνει αὐτὸν ἐπὶ τὸ πετρύγιον του

ιεροῦ, 6 καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν,

Ἐάν, γῆσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ρίψου

‘Αποκ. τα’².

σεαυτὸν κάτω διόπτεινα γεγραμμέ-

νον, “Οτι 5 θέλει προστάξει εἰς τοὺς

ἀγγέλους αὐτοῦ περὶ σὸν,” καὶ

ἡδ. 11,

“Θέλουσι σὲ σηκόνει ἐπὶ τῶν

πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Πάλιν εἶναι

γεγραμμένον, “6 Δὲν θέλεις περα-

στε Κύριον τὸν Θεόν σου.”

7 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ

διάβολος εἰς ὅρος πολὺν ὑψηλὸν, καὶ

διεκνέει εἰς αὐτὸν πάντα τὰ βασί-

λέα τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν

αὐτῶν, 9 καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν,

Ταῦτα πάντα σὺ δώσει, εἴαν

πεσῶν προσκυνήσεις με.

10 Τότε

οἱ Ἰησοῦς λέγει πρὸς αὐτὸν, “Ὕπαγε,

Σατανᾶ· δότε εἴναι γεγραμμένον,

“11 Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις

προσκυνήσεις, καὶ αὐτὸν μόνον θέ-

λεις λατρεύεις.”

11 Τότε ἀφίει αὐτὸν ὁ διάβο-

λος⁵ καὶ ίσοù 8 ὄγγελοι προσῆλθον

καὶ ὑπῆρχον αὐτὸν.

12, 9 ἈΚΟΥΣΑΣ δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι

οἱ Ιωάννης παρεδόθη, ἀνεκάρησεν

εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ αὐτῷ

ταῦτα γέπεν Ναζαρὲ, ἥλθε καὶ κατφ-

ρησεν εἰς Καφαρναοῦμ τὴν παρα-

θαλασσίαν, ἐν τοῖς ὄροις Ζαβού-

λων καὶ Νεφθαλίμ.

14 διὰ νὰ

πληρωθῇ τὸ ρῆθεν διὰ Ἡσαίου τοῦ

προφήτου, λέγοντος,

15 “10 Γῆ Ζαβούλων,

Καὶ γῆ Νεφθαλίμ,

Καὶ τὴν ὄδον τῆς θαλάσσης,

πέραν τοῦ Ἰορδάνου,

Ταλαιπά τῶν ἔθνων.

16 Η Ολόσσοκαθημένος ἐν σκότει

Εἶδε φῶς μέγα,

μβ'. 7.

Δούκ. β'.

τόπῳ

Καὶ σκιά θυμάτου,

Φῶς ἀνέτελεν εἰς αὐτούς.

Καὶ σκιά θυμάτου,

τόπῳ

fiant». 4 Qui respondens dixit:

«Scriptum est:

“Non in pane solo vivet homo,

sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei”».

5 Tunc assumit eum Diabolus in sanctam civitatem et statuit eum supra pinnaculum templi 6 et dicit ei: «Si Filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim:

“Angelis suis mandabit de te,
et in manibus tollent te,

ne forte offendas ad lapidem pedem tuum”».

7 Ait illi Jesus: «Rursum scriptum est: “Non tentabis Dominum Deum tuum”».

8 Iterum assumit eum Diabolus in montem excelsum valde et ostendit ei omnia regna mundi et gloriam eorum

9 et dicit illi: «Haec tibi omnia dabo, si cadens adoraveris me». 10 Tunc dicit ei Jesus:

«Vade, Satan! Scriptum est enim:

“Dominum Deum tuum adorabis.

“Dominum Deum tuum adorabis.

11 Tunc reliquit eum Diabolus, et ecce angeli accesserunt et ministrabant ei.

PRAEDICATIO ET SANATIONES IN GALILAEA: 4,12-18,35

Jesus evangelizare incipit: 4,12-17

(L2,17: Mc 1,14s L 4,14s)

12 Cum autem audisset quod Ioannes traditus esset, secessit in Galilaeam. 13 Et relicta Nazareth, venit et habitavit in Capharnaum maritimam 14 in finibus Zabulon et Nephthali, ut impleretur, quod dictum est per Isaiam propheta dicentem:

15 «Terra Zabulon et terra Nephthali,
ad viam maris, trans Iordanem,

Galilaea gentium;
16 populus, qui sedebat in tenebris,

lucem vidi magnam,

¶ 4,4 ~ in solo pane C | vivit CW • 5 assumpsit C | super C • 6 dixit CWS |

illili ei C | ~ omnia tibi C • 10 enim om. S • 12 audisset] add. Jesus C • 13 reliqua CWS |

add. civitate CWS | maritima C • 14 adimpleretur CS | dicentem om. CWS

• 15 ad viam] via CWS | Galilaeae WS • 16 ~ videt lucem magnam C

4 isti lapides panes fiant. At ille respondens, dixit, Scriptum est, Non solo pane vivet homo, sed ex quo vis verbo prodeunte per os Dei (Deut. 8,3).

5 Tunc assumit eum diabolus in sanctam urbem, et statuit eum super pinnas templi: dicitque ei, Si Filius es Dei, deice te ipsum deorsum; nam scriptum est, Angelis suis praecipiet de te, et ipsi attollent te in manus, ne quando offendas ad lapidem pedem tuum (Ps. 91,11).

6 Dixit ei Jesus, Vicissim scriptum est, Non tentabis Dominum Deum tuum (Deut. 6,16).

7 Rursum assumit eum diabolus in montem sublimem valde, et ostendit ei omnia regna mundi, et gloriam eorum: dicitque ei, Haec omnia tibi

9 IO dabo, si prostratus adoraveris me. Tunc dicit ei Jesus, Abi, Satana; scriptum est enim, Do-

10 minum Deum tuum adorabis, et illum

11 solum coles (Deut. 6,13).

Tunc missum fecit eum diabolus; et ecce, angeli accesserunt, et ministrabant ei.

12 QUIDAM audisset autem Jesus Joannem traditum

13 esse in custodiā, regressus est in Galilæam: et de-

relicta Nazareth, venit et habitavit in Capernaum

14 urbe maritima, in finibus Zabulon et Nephthali:

ut impleretur quod dictum est per Esaiam prophete-

14,3 Mc 6,17 15 tam, dicentem, Terra Zabulon, et terra

L 3,20 J 3,24 Nephthali, aet viam maris secus Jor-

16 danem, Galilæa gentium: populus positi-

Is 8,23; 9,1 tus in tenebris videt lucem magnam: et

positis in regione et umbra mortis lux

exorta est (Es. 9,1.2).

SECUNDUM MATTHÆUM

4,17-5,3
L.1,79

et sedentibus in regione et umbra mortis lux orta est eis».

17 Exinde coepit Jesus praedicare et dicere: «Paeniten-^{10,7} L.10,9.11 tiam agite; appropinquavit enim regnum caelorum».

*Primos discipulos vocat: 4,18-22
(18-22: Mc 1,16-20 L 5,1-11 J 1,35-51)*

18 Ambulans autem iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, et Andream fratrem eius, mittentes rete in mare; erant enim piscatores. 19 Et ait illis: «Venite post me, et faciam vos piscatores hominum». 20 At illi continuo, relicts retibus, secuti sunt eum. 21 Et procedens inde vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi et Ioannem fratrem eius, in navi cum Zebedæo patre eorum reficiens retia sua, et vocavit eos. 22 Illi autem statim, relicta navi et patre suo, secuti sunt eum.

*Turbæ concurrunt: 4,23-25
(23-25: Mc 3,7-12 L 6,17-19)*

23 Et circumibat Jesus totam Galilæam, docens in syn-^{9,35 Mc 1,39} L.4,14s.44 agogis eorum et praedicans evangelium regni et sanans omnem languorem et omnem infirmitatem in populo. 24 Et abiit opinio eius in totam Syriam; et obtulerunt ei omnes male habentes, variis languoribus et tormentis comprehensos, et qui daemonia habebant, et lunaticos et paralyticos, et curavit eos. 25 Et secutae sunt eum turbæ multæ de Galilæa et Decapoli et Hierosolymis et Iudea et de trans Iordanem.

*Sermo in monte:
De vera iustitia:
5,1-7,29*

(1,12: L 6,20-26)

5 Videns autem turbas, ascendit in montem; et cum se- disset, accesserunt ad eum discipuli eius; 2 et aperiens os suum docebat eos dicens:

Benedictus: 5,3,12

3 «Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum Is 61,1 caelorum.

16 et umbra] umbrae C • 18 autem] add. Jesus C • 19 vos] add. fieri C W S • 22 re- licta navi et patre suo] relicts retibus et patre C W S • 25 et³⁺⁴] add. de C
¶ 5,1 autem] add. Jesus C

17 Ex eo tempore cœpit Jesus praedicare, et dicere, Resipiscite; appropinquavit enim regnum cœlorum.

18 Ambulans autem Jesus ad mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui dictus est Petrus, et Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare: erant enim piscatores. 19 (erant enim piscatores;) et dicit eis, Sequimini me, et faciam vos piscatores hominum. Illi vero statim, omissis retibus, secuti sunt eum.

21 Tunc progressus illinc, vidit alios duos fratres, Jacobum filium Zebedæi, et Joannem fratrem ejus, in navilio cum Zebedæo patre suo, sarcientes retia sua; et vocavit eos. Illi autem statim omisso navilio et patre suo secuti sunt eum.

23 OBIVIT autem totam Galilæam Jesus, docens in synagogis ipsorum, et praedicans evangelium regni, et sanans quemvis morbum et quemvis languorem in populo. Et emanavit fama ipsius in totam Syriam; et obtulerunt ei omnes male affectos, variis morbis et cruciatibus detentos, et dæmoniacos, et lunaticos, et paralyticos; sana- vitque eos.

25 Et secuta est eum turba multa a Galilæa, ac Decapoli, et Hierosolymis, et Iudea, et *regionibus* trans Jordanem *situs*.

5 Quum vidisset autem turbam, ascendit in montem; et quum consedisset, adierunt eum discipuli eius. Tunc aperto ore suo docebat eos, dicens, 2 Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum cœlorum.

SECUNDUM MATTHÆUM

- 4 Beati, qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.
 5 Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram.
 6 Beati, qui esuriant et sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

- 7 Beati misericordes, quia ipsi misericordiam consequantur.

8 Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

9 Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur.

- 10 Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum caelorum.

- 11 Beati estis cum maledixerint vobis et persecuti vos fuerint et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me. 12 Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis; sic enim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante vos.

De sale terrae et de luce mundi: 5,13-16

(13: Mc 9,50 L 14,34s)

- 13 Vos estis sal terræ; quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihil valet ultra, nisi ut mittatur foras et conculcetur ab hominibus.

- 14 Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supramontem posita; 15 neque accendent lucernam et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt. 16 Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera et glorificant Patrem vestrum, qui in caelis est.

4 hoc loco versum 5 habent C W S • 5 hoc loco versum 4 habent C W S
 nian C W • 9 quoniam] add. ipsi W • 16 ~ opera vestra bona C

- Is 61,2 4 Beati qui lugent: quoniam ipsi solamen recipient.
 Ps 37,11 5 Beati qui sunt mites: quoniam ipsi terram hæreditario jure obtinebunt.

- 18,33 6 Beati qui esuriant et sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur.

- Ps 24,3s 7 Beati qui sunt misericordes: quoniam ipsis misericordia tribuetur.

- 1P 3,14 8 Beati qui sunt mundi corde: quoniam ipsi Deum videbunt.

- 10,22 Act 5,41 9 Beati qui sunt pacifici: quoniam ipsi filii Dei vocabantur.

- 10 23,30 Beati quos persecutur *homines* justitiae causa: quoniam ipsorum est regnum caelorum.

- H 11,32,38 11 Beati eritis quum vos convitiis affecerint, et persecuti fuerint, et mentientes dixerint quidvis mali adversus vos, propter me. Gaudete et exultate; quoniam merces vestra multa est in coelis: ita enim persecuti sunt prophetas qui fuerunt ante vos.

fuerunt

- 13 Vos estis sal terræ. Quod si sal infatuatus fuerit, quo salietur? ad nihil valet amplius, nisi ut abjiciatur foras, et conculcetur a quibusvis.

- 14 Vos estis lux mundi. Non potest urbs occul-
 tari supra montem posita. Neque accendent lucernam, et ponunt eam subter modium, sed in candelabrum; et splendet omnibus qui sunt in domo. Ita splendeat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera, glorificantque Patrem illum vestrum qui est in coelis.

E 5,8
1 Th 5,5
Mc 4,21
L 8,16; 11,33

15 tari supra montem posita. Neque accendent lucernam, et ponunt eam subter modium, sed in candelabrum; et splendet omnibus qui sunt in domo. Ita splendeat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera, glorificantque Patrem illum vestrum qui est in coelis.

• 7 quia] quo-